

24 maig 1932.

Sr. En Lluís Millet.
Barcelona.

Admirat compatrici:

No vos conec personalment, mes sí he sentit mantes vegades de prop, l'encís del vostre art, que'm deixa sentir tota la emoció que ell sep despertar.

Fa ja vuit anys que la llum del nostre sol i'l calor de la nostra il·lar, no'm donan vida, fa vuit anys que'n soc fora de la nostra terra, i per aixó he sentit més vivament la impressió afalagadora de lo que'm determina a comunicar-me amb vos.

El dia 28 del passat març, el nostre paísà laureat Mestre En Félix Ráfols, que té fa anys un Conservatori de Música en aquesta Ciutat de Camagüey, doná un Concert de piano i cant, públic, on recopilá - com podreu veure en el adjunt programa - la magnífica labor de tot un curs, labor amb la que fé una obra positiva de foment cultural en aquesta societat, pel que resulta un factor de indiscutible mérit entre els nostres compatricis. Tot resultá magnífic, tot sortí qual no's podia imaginar. Els clásics, desde els clavecinistes fins el últim més modern, foren interpretats per les alumnes del nostre Mestre Ráfols, amb inspiració d'artista, amb sentiment genial. Mes tot aixó, amb ésser molt i bo, no hauria pas posat la ploma en les meves mans, per a dirigir-me a vos, si no hi hagués hagut quelcom més que escribá a l'ánima, i fou, que com a epíleg de la magnífica labor, ens presentá la vista del nostre Montserrat, mentres ell dirigia un chor de donzel·les, que interpretava uns cants, originals seus i que sortían a la llum aquella nit, que per la seva melodia gregoriana uns, i els aires de la nostra sardana altres, feren que arribés a tots els oients, i en particular als que sentim anyorança de lo nostre, tota la magnificencia, sentiment i emotivitat del art, que tant exquisitament vos heu sentir sempre, arreu arreu. Per aixó vostra memoria's despertá en mí, i'm plau fer-vos-ho constar, per tal que sapiguen, que lluny de nostra terra hi ha qui sap seguir vostres passos, posant molt alt el nom de nostra patria i de nostra art, ja que art nostre i ben nostra es, el que'ns porta els aires de nostre monastir i els aromes i rumors de sa montanya.

No dubto, pas gens ni mica, de que vos que sentiu en catalá, i tant més tractant-se de música, no podreu per meins de tenir-ne un goig intens, al coneixer que lo que constitueix vostra il·lusió més cara i vostre ideal, tingui regó en terres estranyes a nostra parla i a nostra bandera.

Amb aquesta convicció, me plau saludar-vos, posant-me a vostra disposició, al ensemps que reitero la meua admiració vers vos

Albert Boix
Albert Boix, escolapi.